

Andrzej Zamorowski

Izba lubelska

Palestra 22/1(241), 96-98

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

oka w głowie, gdyż tylko w samorządzie adwokackim adwokat może spełniać w sposób należyty swoje obowiązki.

W toku spotkania przemawiali jeszcze adwokaci: Witold Wenclik, Bronisław Daniszewski, Maria Bielawiec (uczennica adw. M. Klajewskiego) i adw. Kazimierz Surowiński. Mówcy w swoich wystąpieniach nawiązywali do pięknych tradycji polskiej adwokatury,

którym pozostali wierni adw. M. Klajewski i Alojzy Majewski. Tradycja ta to sumienne i zgodne z etyką zawodową wypełnianie obowiązków adwokackich, lojalność i koleżeńskość w stosunkach korporacyjnych oraz wierność zasadom demokracji i postępu. Zasadami tymi powinno się zawsze kierować młode pokolenie polskiej adwokatury.

adw. K. Surowiński

Izba lubelska

1. Współpraca adwokatury lubelskiej z adwokatami w Debreczynie. W dniach 27—30 października 1977 r. przebywała z wizytą w Debreczynie u węgierskich kolegów delegacja lubelskich adwokatów w składzie: dziekan Rady adw. Jerzy Kielbowicz, I sekretarz POP PZPR przy Radzie adw. Marek Czapski oraz członek Rady adw. Tadeusz Fajks. Było to pierwsze nawiązanie kontaktów pomiędzy adwokatami Lublina a adwokatami Debreczyna, chociaż współpraca pomiędzy tymi miastami rozwija się pomyślnie w różnych dziedzinach już od wielu lat.

Program pobytu naszej delegacji przygotowany przez gościnnych gospodarzy był urozmaicony. Rozpoczęła go wizyta u sekretarza Urzędu Miejskiego w Debreczynie dra Nadása Vilmosa, który przyjął nas niezwykle serdecznie w szacownych murach starego ratusza. Dr Vilmos podkreślił długoletnią braterską przyjaźń Lublina i Debreczyna oraz stwierdził, że adwokatura debreczyńska osiągnęła wysoką pozycję społeczną i spełnia pożyteczną rolę w życiu tego miasta.

Z kolei nastąpiła wizyta u wiceprezesa Sądu Wojewódzkiego w Debreczynie dra Csáládiego Ferenca, któremu podlega dział spraw cywilnych. Pozwoliła ona nam zorientować się — chociaż pobieżnie — w problematyce tych

spraw. Mieliśmy również możliwość przysłuchania się rozprawom sądowym. Odnieśliśmy przy tym wrażenie, że tzw. „kultura sali sądowej” zasługuje tu na pełne uznanie.

W 170-tysięcznym Debreczynie wykonuje praktykę 40 adwokatów, zrzeszonych w 4 zespołach. Interesowała nas w związku z tym szczególnie sytuacja lokalowa oraz technika pracy biurowej w zespołach. Porównanie wypadło na korzyść węgierskich kolegów. Każdy z nich lub co najwyżej dwóch ma do dyspozycji w zespole odrębny gabinet, powszechnie też korzysta się z dyktafonów i usług sekretarek. Wzbudziło to w nas pewne zdziwienie, a nawet — wstyd się może przyznać — uczucie pewnej zazdrości.

Podobne warunki pracy panują również w zespołach terenowych oraz w terenowych filiach zespołów debreczyńskich. Mieliśmy okazję odwiedzić filię w Polgár Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Debreczynie, której trzej członkowie wykonują głównie praktykę cywilną, jako że sprawy karne na tym terenie należą raczej do rzadkości.

Niemale osiągnięcia mają koledzy z Debreczyna w dziedzinie socjalnej. Pokazano nam dom wypoczynkowy Rady Adwokackiej w Debreczynie, położony w znanym z zabiegów balneologicznych uzdrowisku w Miskolcu-Tapolcu. Dom ten, uroczony usytuowany, stwarza dla

adwokatów debreczyńskich możliwość spędzenia urlopu lub kilkudniowego pobytu w dobrych warunkach i pięknym otoczeniu. Delegacja nasza omówiła wstępnie możliwości wzajemnej „wymiany wakacyjnej”, przy czym propozycje w tej mierze uzyskały obopólną aprobatę.

Podniosłym akcentem naszego pobytu był udział w uroczystym posiedzeniu Rady Adwokackiej w Debreczynie. Na posiedzeniu Rady przybył także tow. Gargya Imre, zastępca kierownika Wydziału Administracyjnego Komitetu Wojewódzkiego Węgierskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej (MSMP), oraz kierownicy debreczyńskich zespołów adwokackich.

Po wzajemnej prezentacji i przemówieniach dziekanów obu Rad: dra Bagossyego Sandora i mgra Jerzego Kiełbowicza delegacja nasza odpowiadała na liczne pytania dotyczące warunków naszej pracy, polskiej ustawy o ustroju adwokatury, naszego postępowania w sprawach dyscyplinarnych, zabezpieczenia emerytalnego polskich adwokatów, ustroju naszego sądownictwa itp.

Odnieśliśmy wrażenie, że zainteresowanie tymi zagadnieniami ze strony węgierskich kolegów było bardzo duże.

Z kolei wicedziekan Rady Adwokackiej w Debreczynie dr Csüry Kálmán odczytał projekt porozumienia o wzajemnej współpracy pomiędzy Radą Adwokacką w Debreczynie a Radą Adwokacką w Lublinie. Projekt ten, powołując się na ściśle długoletnie kontakty polityczne, kulturalne i gospodarcze pomiędzy obydwojma zaprzyjaźnionymi miastami, uznaje potrzebę rozszerzenia tych kontaktów również w dziedzinie naszego zawodu. Celowi temu służyć ma wymiana wzajemnych informacji i doświadczeń w pracy obu Rad, wymiana publikacji naukowych, wymiana informacji o metodyce pracy adwokatów, nawiązanie kontaktów osobistych, wreszcie wspólna akcja wczasowa.

Projekt wstępnego porozumienia uzyskał jednogłosem akceptację Rady Adwokackiej w Debreczynie. Ustalono, że po przedstawieniu projektu Lubelskiej Radzie Adwokackiej ostateczne podpisanie porozumienia nastąpi w czasie rewizyty delegacji węgierskich kolegów w Lublinie.

W licznych rozmowach przeprowadzonych z kolegami węgierskimi staraliśmy się z jednej strony jak najwięcej dowiedzieć o ich życiu i pracy, z drugiej zaś przedstawić im nasze problemy. Taką wymianę poglądów mogą umożliwić tylko kontakty osobiste.

Wywieźliśmy z Debreczyna jak najlepsze wrażenia, urzeczeni niezwykłą serdecznością i gościnnością węgierskich kolegów. Składamy im za to serdeczne podziękowania, a w szczególności dziekanowi Rady w Debreczynie drowi Bagossyemu Sándorowi, jej wicedziekanowi dr Csüremu Kálmánowi i prezesowi Woj. Komisji Dyscyplinarnej dr Hollosówi László, którzy mimo licznych zajęć zawodowych poświęcili nam wiele czasu i uwagi.

T. F.

2. Obchody 40-lecia Stronictwa Demokratycznego u adwokatów lubelskich. Czterdziestolecie powstania Klubów Demokratycznych uczciło Koło Adwokatów SD w Lublinie uroczystym posiedzeniem w lokalu Rady Adwokackiej w dniu 7 listopada 1977 r.

Na posiedzenie przybyli: wiceprzewodniczący Komitetu Wojewódzkiego SD adw. Mieczysław Kościółko, sekretarz Komitetu Miejskiego SD mgr Edmund Guzowski, kierowniczka Wydziału pracy ideowo-wychowawczej i kultury KW SD Jolanta Mirosław, I sekretarz POP PZPR przy Radzie adw. Marek Czapski, przewodniczący Koła ZSL przy Radzie adw. Czesław Pawełczak oraz członkowie kół PZPR i ZSL. Na posiedzenie przybył także dziekan Rady Adwokackiej adw. Jerzy Kiełbowicz oraz członkowie Rady.

Po referacie adw. Mieczysława Kościółki na temat genezy i 40-lecia działalności Stronnictwa Demokratycznego liczni zebrani goście i członkowie Koła dzielili się swoimi wspomnieniami i spostrzeżeniami związanymi z pracą SD, dokonując oceny dotychczasowych wyników oraz zadań Stronnictwa w przyszłości. Szczególne zainteresowanie zebranych wywołały wspomnienia adw. Zbigniewa Banaszkiwicza, jednego z najstarszych członków SD i znanego działacza społecznego na terenie Lublina, który obrazowo i barwnie przypomniał swoją pracę w Polskim Komitecie Wyzwolenia Narodowego, osobistą znajomość z Wincentym Rzymowskim oraz udział swój i innych członków Stronnictwa w budowie wyzwolonej Polski.

Sekretarz Komitetu Miejskiego SD mgr Edmund Guzowski wysoko ocenił pracę Koła Adwokatów SD. Podkreślił, że działalność Koła zaznaczyła się i zaznacza szczególnie w trzech kierunkach: pogłębiania świadomości prawnej wśród najszerszych kręgów społeczeństwa, inspirowania nowych rozwiązań prawnych przez wskazywanie na ekonomiczne i społeczne przesłanki tych rozwiązań oraz udziału w pracy politycznej wojewódzkiej i miejskiej organizacji SD.

Podkreślano również w toku dalszych przemówień osobiste zaangażowanie i zasługi wielu członków Koła. Na terenie Polski znana jest działalność społeczna i publicystyczna adw. Mieczysława Wnuka, zajmującego się zaraz od pierwszych dni po zakończeniu wojny problemem dzieci polskich eksterminowanych lub germanizowa-

nych przez okupanta hitlerowskiego. Książka adw. M. Wnuka pt. „Dzieci Zamojszczyzny”, która w kraju doczekała się już kilku wydań, ukazała się obecnie w RFN i jak wynika z listu niemieckiego wydawcy, jest jedyną tego rodzaju publikacją w Niemczech Zachodnich.

W każdej kadencji Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie reprezentowane jest Koło Adwokatów SD. Obecnie radnym jest adw. Tadeusz Gostkowski, którego praca w komisjach Rady spotyka się ze szczególnym uznaniem.

Przewodniczący Koła SD adw. Stanisław Filipowski działa również aktywnie jako prezes Koła obrońców Wojskowych w Lublinie, a adw. Mieczysław Kościółko jest czynnym działaczem Frontu Jedności Narodu. Dowodem uznania pracy społeczno-politycznej członków Koła było np. przyznanie adw. M. Kościółce odznaki „Zasłużony dla miasta Lublina”, nadanie adw. M. Wnukowi godności „zasłużonego członka SD” oraz wyróżnienie adw. Zbigniewa Banaszkiwicza za długoletnią działalność jako obrońcy wojskowego.

Duży i aktywny udział członków Koła w pracy samorządowej adwokatury podkreślił dziekan adw. Jerzy Kielbowicz.

Szczególnie serdeczna atmosfera posiedzenia była dowodem harmonijnej i pożytecznej współpracy, jaka od wielu lat łączy Koło Adwokatów SD z Podstawową Organizacją Partyjną, Kołem ZSL i organami samorządowymi.

adw. Andrzej Zamorowski
adw. Tadeusz Fajks

I z b a ł ó d z k a

1. I Sympozjum adwokatury Izby Łódzkiej. W dniach 5—8 listopada 1977 r. odbyło się w Domu Pracy Twórczej Adwokatury w Grzegorzewicach czterodniowe sympozjum adwokatury Izby Łódzkiej, zorganizowa-

ne przez Radę Adwokacką w Łodzi w ramach doskonalenia zawodowego. Doskonalenie zostało przeprowadzone w dwóch grupach, a mianowicie: dla karników — w dniach 5—6.XI.1977 r. oraz dla cywilistów — w dniach 7—8.XI.